

Ret og Billighed og med Statskassens Interesse overfor Embedsmænd, der er gaaet ind i disse Forhold med Ministerens og Rigsdagens Billigelse. Dette haaber man er sket ved Underændringsforslag Nr. 26, der giver en Respit af 2 Aar til Forholdets Afvikling for de udenrigsministerielle Tjenestemænds Vedkommende, der nu staar i det med Ministerens eller Rigsdagens Billigelse.

Hermed vil tillige være taget et Skridt, der automatisk maa sikre en Ordning paa andre Omraader af Statstjenesten, hvor et tilsvarende Forhold maatte gøre sig gældende, medens man paa den anden Side ingen Grund ser til at gribe ind i Tjenestemænds Privatvirksomhed, hvor lignende Forhold ikke er til Stede, Overvejelser og Undersøgelser, der vil tage lang Tid, og som man allerede derfor ikke kan vente paa med Hensyn til Udenrigsministeriet, hvor en Ordning ifølge Udenrigstjenestens hele Natur er paakrævet snarest muligt.

Til Nr. 26. II. Se Motiveringen ovenfor under Nr. 22, 3die Stykke, sidste Punktum.

Et *Mindretal* (Heilesen og Niels Petersen) kan fuldt ud tiltræde de foreliggende Lovforslags Grundtanke, at de forandrede Verdensforhold gør en Nyordning af Udenrigstjenesten naturlig og nødvendig. Især er det under de nuværende Forhold paakrævet, at Udenrigstjenesten organiseres saaledes, at den kan blive en saa værdifuld Støtte som muligt for Erhvervenes Stræben efter at skaffe sig Kendskab til Udlandets Markeder og saaledes bidrage til at skabe de bedst mulige Afsætningsvilkaar for danske Produkter og danske Varer.

Den foreslaaede Reform søger at naa dette Maal dels ved en Nyorganisation og dels ved en Udvidelse af Udenrigstjenesten.

Forsaavidt Nyorganisationen dels yderligere udvikler den Tanke om Fusion mellem den diplomatiske og konsulære Repræsentation, der allerede ligger til Grund for Reformen af 1908, og dels ud-

vider denne Fusion til ogsaa at omfatte fuldstændig Fusion mellem den indre og den ydre Tjeneste, saaledes at Tjenestemænd i alle Tjenestegrader for Fremtiden skal kunne beordres fra Tjeneste i Ministeriet til Tjeneste i Udlandet og omvendt, kan Mindretallet give den sin fulde Tilslutning. Derimod maa man ønske Tvedelingen indenfor Udenrigsministeriet opretholdt.

Da man i 1908 ophævede Direktørposten og gik over til den nugældende Ordning, skete det i Henhold til den Betynkning, som under 21. December 1907 blev afgivet af den i 1906 nedsatte Kommission til Forberedelse af en Omordning af Udenrigsministeriet og Danmarks Repræsentation i Udlandet. I nævnte Kommissionsbetænkning fremhæves, at Stigningen i Forretningernes Antal maatte bevirke, at Ordningen med en Direktør i Spidsen for Ministeriet ikke længere kunde være tilfredsstillende. Og i Tilknytning hertil hedder det videre: „Det bliver nu uoverkommeligt for Direktøren at følge med den almindelige Politik, bistaa Ministeren med den politiske Korrespondance og samtidig danne sig en personlig Mening om alle de overmaade uensartede Sager, der behandles i Ministeriet“.

Mindretallet anerkender Rigtigheden af dette Syn paa Sagen, som førte til, at man i 1908 opgav Direktørordningen og delte Udenrigsministeriet i to Departementer. Men stillede Forholdene sig saaledes for tolv-tretten Aar siden, skulde det nu synes givet, at Tvedelingen under alle Omstændigheder bør opretholdes. Kunde en Direktør ikke den Gang gøre Fyldest paa Grund af Stigningen i Forretningernes Antal, vil han nu, da Forretningerne er vokset i Omfang og Antal efter en meget stor Maalestok, blive stillet overfor en uoverkommelig Opgave.

Allerede af denne Grund, hvorefter Direktøren enten i Realiteten kun vil blive Departementschef for den politisk/handels-politiske Afdeling eller ogsaa maa søge at løse en Opgave, der synes at kræve saa vidt forskellige Egenskaber, saa vidt for-